

- ήσυχάζω, καταπραΰνομαι, νημεύω-ω, άτρεμέω-ω, άτρέμας έχω, ήσυχίαν άγω.
- ΟΥΤΗΣΗΝΙΕ, ία. ούδ. ήρέμησις. ήρεμία, ήσυχία, νημεία, καταπραΰνσις, κατευνασμός.
- ΟΥΤΑΒΗ, αμ, σε. έπιθ. τρητός, διάτρητος, τετρημένος. § ΟΥΤΛΑ ΔΕΛΒΑ. όρα ΔΕΛΒΑ. 2) κοίλος, κοιλώδης. § ΟΥΤΑΣΕ ΔΡΕΒΟ (κοιν. κουφάλα).
- ΟΥΤΟΛΑΪΟ, εσш. μ. - λιο, ήши. παύω, καταπαύω, πραΰνω, καταπραΰνω, κατευναζώ, διασχεδάζω. παρβλ. ΟΥΤΗΣΙΑЮ.
- ΟΥΤСМАЛЮ, нши. μ. - λιο, мшши. = тсмалю.
- ΟΥΤΟΠΑΪΟ, еши (άμεταβτ.) άор. ουτοπόχх. μ. - пнδ, еши. καταποντίζομαι = погрѣзю.
- ΟΥΤΟПЛАΪΟ, еши. (μεβτ) μ. - λιο, ήши. καταποντίζω, βυθίζω (282) = ποτοπλαΪю.
- ΟΥΤΡΕΝІЙ (και - нній, αμ, εε. έπιθ. πρωϊνός, όρθρινός, έωθινός. 2) = ΟΥΤΡΕШНІЙ (217).
- ΟΥΤРЕНЮЮ, еши. ΟΥΤРЕНЕВАХХ. όρθρίζω (ό άор. και ηύξημ. ω' ΔΤРЕНЕВАХХ) = Ю' ΔΤРЕНЕВАЮ.
- ΟΥΤРЕНА, η. θηλ. όρθρος (έκκλησιας. ή άκολουθία του όρθρου).
- ΟΥΤРЕШНІЙ, αμ, εε. έπιθ. ο αύριον. § - дѣнь. ή αύριον, ή έπαύριον, ή ύστερέα (ήμέρα). = ΟΥΤРЕНІЙ.
- ΟΥТРІЕ, ία. (κυρίως ούδέτ. του ούΤРІЙ) πρωϊα (ύπακουσι. ήμέρα ή ώρα), τό πρωϊ τής έρχομένης ήμέρας, ή αύριον. (και πλιθ. βοУТРІА έριόρηματ. εις τās πρωϊας).
- ΟΥТРІЙ, ία, іε. έπιθ. ό (ή, τό) αύριον = ούΤΡΕШНІЙ. § во оУТРІЙ (дѣнь). τή έπαύριον.
- ΟΥТРО, α. ούδ. όρθρος, πρωϊ. = рѣνω = заутра. § - глѣвоко όρθρος βαθύς.
- ΟΥТРОВА, υι. θηλ. γαστήρ, κοιλία, (άλλοτε) μήτρα, νηδύς. 2) [ένικ. και πλιθ.] πλάγχα, τά έντόσθια, τά έγκατα = внѣтренам. (Πραξ. Αποστ. 1. 18. ηβλίаса вса оУТРОВА ёгѡ. έξεχύθη πάντα τά σπλάγχνα αύτου. και Σοφ. Σολομ. 12 οУТРѢВЫ нечестнѢВЫХХ. τά σπλάγχνα τών άσεβών).
- ΟΥТРѢЖДАЮ, еши. μ. - ждѣ, дѣ-